

ЗВІТ ПРО УПРАВЛІННЯ ЯК КРОК ДО ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

Перша згадка в українському законодавстві про цей досить загадковий для нас звіт з'явилася ще осінню 2017 року в тексті Закону про бухгалтерський облік [7]. Він тоді з'явився з-поміж інших новацій з європейського законодавства. Звіт про управління – документ, що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку підприємства та розкриває основні ризики і невизначеності його діяльності.

Звіт про управління не повторює фінансову звітність та примітки до неї, а є самостійним звітом з власною метою та завданнями, що подається разом з фінансовою звітністю.

Витоки Звіту про управління знаходяться у 2-х Директивах ЄС:

– Директива 2013/34/ЄС [1], яку ще називають «бухгалтерською директивою» (ст. 19 та ст. 20);

– Директива 2014/95/ЄС [2], яку ще неофіційно називають «директивою про розкриття нефінансової інформації». Нею до Директиви 2013/34/ЄС вводиться ст.19а «Нефінансовий звіт».

Аналіз вимоги згаданих Директив щодонаповнення Звіту про управління показав, що він не є суто європейською примхою, а містить інформацію, яка ще може бути переплітатися з популярною нині на Заході інтегрованою звітністю (integratedstatement) та еколого-соціальною звітністю (ESG-statement). Аббревіатура «ESG» англ. означає «Environmental, Social and Governance». Дослівно це перекладається як «навколишнє середовище, соціум та управління» Інколи подібну звітність називають звітністю сталого розвитку чи звітністю з корпоративної відповідальності. Інтегрований звіт, в принципі, може охоплювати всі вищезазначені питання, але з особливим підходом до розкриття і є на сьогодні найширшою та найбільш «розкритим», маючи підтримку міжнародних аудиторських фірм «Великої четвірки» [3].

Звіт про управління за наявності нефінансової інформації має безліч точок дотику до сучасних інтегрованих звітів та звітів зі сталого розвитку. Так, за Директивою 2014/95/ЄС, якщо підприємство складає окремий звіт, то воно має право не складати нефінансовий звіт, якщо публікує його разом зі Звітом про управління. Таким окремим звітом і розглядається інтегрована звітність. Таким чином, Директиви ЄС частково визнають їх схожість та взаємозамінність, але не відмінюють окремий Звіт про управління. Виходить, що інформація інтегрованої звітності може бути використана для наповнення Звіту про управління та навпаки.

Якщо звертатися до рекомендацій аудиторських фірм «Великої четвірки», наприклад, Ernst&Young, то вони рекомендують до використання цілу низку міжнародних рамкових підходів з інтегрованої звітності та звітності сталого розвитку (ESG-звітність, звітність сталого розвитку, звітність з корпоративної відповідальності). Серед них як найбільш популярні можна виділити два:

– Ініціативу з глобальної звітності (Global Reporting Initiative, GRI G4) [4]). Дані Методрекомендації зі складання звітності зі сталого розвитку пов'язують Звіт про управління зі звітністю зі сталого розвитку;

– Рамковий підхід до інтегрованої звітності (Integrated Reporting Framework, IIRC) [5]. Він вказує, як подати інформацію про навколишнє середовище, соціальні питання та питання працевлаштування, права людини, боротьбу з корупцією та хабарництвом як частину процесу створення підприємством вартості.

Подальше дослідження даних методрекомендацій та їх розвиток матиме допоможе у розробці методики складання звіту про управління, конкретизації його наповнення, визначення методологічних принципів [6].

Отже, в українській практиці ідея інтегрованої звітності впроваджується через діяльність міжнародних компаній та впровадження на законодавчому рівні обов'язку складання та оприлюднення звіту про управління для середніх і великих підприємств [7]. Нефінансова частина даного звіту можна розглядати як невід'ємну частину інтегрованого способу подання результатів бізнесу.

Список використаної літератури:

1. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013L0034>.

2. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups Text with EEA relevance. – Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32014L0095>.

3. EU Directive: disclosure of non-financial information and diversity information / EY. – Available at: [https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-ARA-2018-report/\\$FILE/EY-ARA-2018-report.PDF](https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-ARA-2018-report/$FILE/EY-ARA-2018-report.PDF).

4. GRI Standards Glossary 2016, p. 16. Available at: <https://www.globalreporting.org/standards/gri-standards-download-center/gri-standards-glossary/>.

5. International <IR> Framework. Available at: <http://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2015/03/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf>.

6. Онищенко В.П. Звіт про управління – невизначений і не зовсім бухгалтерський // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.golovbukh.ua/article/7447-zvt-pro-upravlnnya-nevznacheniy-ne-zovsm-buhqalterskiy>.

7. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=996-14>.